

Strategie tematică privind utilizarea durabilă a resurselor naturale

Rezoluția Parlamentului European din 25 aprilie 2007 referitoare la o strategie tematică privind utilizarea durabilă a resurselor naturale (2006/2210(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Către o strategie tematică privind utilizarea durabilă a resurselor naturale” (COM(2003)0572),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „O strategie tematică privind utilizarea durabilă a resurselor naturale” (COM(2005)0670),
 - având în vedere revizuirea Strategiei pentru dezvoltare durabilă a UE- o nouă strategie¹,
 - având în vedere Convenția asupra diversității biologice, adoptată la Rio de Janeiro în 1992,
 - având în vedere Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului²,
 - având în vedere articolele 2 și 6 din Tratatul CE, care prevăd că trebuie incluse cerințe de protecție a mediului în diferitele sectoare ale politicii comunitare în vederea promovării unei dezvoltări durabile a activităților economice din punctul de vedere al mediului,
 - având în vedere articolul 174 din Tratatul CE,
 - având în vedere cel de-al șaselea Program comunitar de acțiune pentru mediu (PAM 6),³
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Dezvoltarea utilizării durabile a resurselor: o strategie tematică privind prevenirea și reciclarea deșeurilor” (COM(2005)0666),
 - având în vedere rezoluția sa din 5 iulie 2005 referitoare la comunicarea Comisiei către Consiliul și parlamentul European privind stimularea tehnologiilor pentru dezvoltare durabilă: un plan de acțiune în domeniul tehnologiilor ecologice pentru Uniunea Europeană⁴,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A6-0054/2007),
- A. întrucât, în deceniile următoare, evoluția demografică rapidă pe plan mondial va exercita

¹ Documentul Consiliului 10117/2006, 9.6.2006.

² JO L 197, 21.7.2001, p. 30.

³ JO L 242, 10.9.2002, p. 1.

⁴ JO C 157 E, 6.7.2006, p. 77.

o presiune și mai mare asupra climei, resurselor naturale și biodiversității și întrucât această evoluție este, de asemenea, legată de discrepanțele, în termeni de prosperitate, între țările industrializate și țările în curs de dezvoltare,

- B. întrucât, pentru a reduce sărăcia și a spori gradul de bunăstare umană, este nevoie de o dezvoltare economică durabilă, combinată cu o împărțire corectă și echitabilă a beneficiilor create de resursele naturale, precum și cu posibilitatea de acces la resurse și piețe
- C. întrucât, din cauza creșterii rapide a populației lumii, Pământul va număra până în 2010 cu 400 de milioane de oameni mai mult; întrucât, într-o lume în care interdependența este în creștere constantă, nu putem continua să producem și să consumăm așa cum o facem în prezent și întrucât 15 500 de specii de plante și de animale sunt puse în pericol în lumea întreagă; întrucât, în ultimele decenii, aproape toate tipurile de ecosisteme și aproape toate speciile au suferit deja foarte mult și întrucât apa potabilă este la rândul ei o resursă prețioasă supusă unei presiuni accentuate; întrucât criza mondială a apei reprezintă o amenințare la adresa vieții umane și a dezvoltării durabile și, în ultimă instanță, și la adresa păcii și securității,
- D. întrucât amprenta ecologică medie⁵ pe plan mondial este în prezent de 2,2 hectare pe cap de locuitor, deși aceasta nu ar trebui să depășească 1,8 hectare pentru a rămâne în limitele biocapacității Pământului; întrucât, pe plan mondial, omul consumă cu 25% mai mult decât produce Pământul într-un an sau, cu alte cuvinte, Pământul are nevoie de un an și trei luni pentru a produce ceea ce omul a consumat într-un singur an (2003) (Eco-raportul WWF din 2006),
- E. întrucât, potrivit Raportului privind ecosistemele mileniului realizat de ONU în 2005, începând cu anii '60 s-a înregistrat un declin a două treimi din totalul ecosistemelor și întrucât cererea de resurse naturale a crescut cu 70% pe parcursul aceleiași perioade,
- F. întrucât, potrivit Agenției Europene de Mediu, amprenta ecologică a Europei și-a depășit biocapacitatea în 1960 și este în prezent de două ori mai mare decât propria biocapacitate; întrucât acest lucru nu este compatibil cu o dezvoltare durabilă echitabilă,
- G. întrucât faptul că, până la ora actuală, nu s-a estimat valoarea capitalului natural, în special a serviciilor ecosistemelor, reprezintă un impediment grav în eforturile generale de stabilire a unui cadru pentru utilizarea durabilă de resurse naturale,
- H. întrucât interesele comerțului și mediul înconjurător nu trebuie să fie în conflict; întrucât prosperitatea economică durabilă va fi totuși posibilă în viitor doar într-un sistem de piață în care toate formele de capital, inclusiv capitalul natural, sunt prețuite la justa valoare, iar costurile daunelor cauzate sănătății umane și mediului sunt integral incluse în prețurile produselor,
- I. întrucât creșterea economică din ce în ce mai importantă în țările în curs de dezvoltare va exercita o și mai mare presiune asupra mediului,
- J. întrucât progresul înregistrat în domeniul know-how-ului și tehnologiei este crucial pentru

⁵ „Amprenta ecologică” este o expresie care reprezintă nivelul consumului omului din resursele Pământului exprimat în hectare din terenul productiv.

atingerea unui echilibru între creșterea economică, pe de o parte, și durabilitatea ecologică, pe de altă parte,

- K. întrucât, în conformitate cu articolul 6 din tratat, întărit prin procesul de la Cardiff, cerințele în materie de protecție a mediului trebuie să fie integrate în definiția și punerea în aplicare a politicii UE,
- L. întrucât există o complementaritate redusă și o coordonare insuficientă între diferitele foruri internaționale responsabile cu dezvoltarea durabilă (Convenția privind diversitatea biologică, Protocolul de la Kyoto, Convenția pentru combaterea deșertificării etc.) și, prin urmare, nu există instrumente pentru aplicarea acestor acorduri la nivel mondial,
- M. întrucât Strategia UE privind creșterea economică și ocuparea forței de muncă⁶, reafirmată cu ocazia Reuniunii la nivel înalt din primăvara 2005, acordă foarte mare prioritate utilizării mai durabile a resurselor naturale și solicită UE să deschidă calea către un consum și o producție mai durabile în cadrul economiei globale,
- N. având în vedere principiile directoare ale dezvoltării durabile adoptate de Consiliul European la 15-16 iunie 2006, care ar trebui să constituie baza dezvoltării durabile, în special acele principii privind calitatea vieții și solidaritatea dintre generații și în interiorul acestora,
- O. întrucât, în Comunicarea sa privind revizuirea Strategiei UE privind dezvoltarea durabilă – o platformă de acțiune (COM(2005)0658), Comisia declară că:
- UE și statele membre trebuie să continue să investească în cercetare și tehnologie pentru a găsi modalități noi de producție și consum, rentabile și eficiente în ceea ce privește utilizarea resurselor;
 - UE trebuie să se poziționeze pe un loc de lider mondial în domeniul tehnologiilor eficiente din punct de vedere ecologic și al economiei de energie, pentru a reduce nivelul ridicat de dependență de resursele naturale;
 - UE trebuie să conserve capacitatea Pământului de a susține viața în toată diversitatea ei, să respecte limitele resurselor naturale ale planetei și să garanteze un nivel ridicat de protecție și de ameliorare a calității mediului;
 - până în 2012, 12% din consumul de energie al statelor membre trebuie să provină din surse regenerabile;
 - până în 2010, 21% din consumul de electricitate al statelor membre trebuie să provină din surse regenerabile;
- P. întrucât, în iunie 2006, Consiliul European și-a exprimat *inter alia* următoarele exigențe cu privire la Noua strategie UE privind dezvoltarea durabilă:
- strategia UE privind utilizarea durabilă a resurselor naturale trebuie completată cu o serie de obiective și măsuri la nivel comunitar;

⁶ Comunicarea de la Consiliul European de primăvară - A munci împreună pentru creștere economică și locuri de muncă - Un nou început pentru Strategia de la Lisabona COM(2005)0024.

- trebuie să se realizeze o utilizare mai eficientă a resurselor, pentru a reduce utilizarea globală a resurselor naturale neregenerabile, precum și impactul utilizării materiilor prime asupra mediului, și trebuie utilizate resurse naturale regenerabile, într-un ritm care să nu depășească capacitatea lor de regenerare;

Q. întrucât PAM 6:

- stabilește un program ale cărui obiective reiau prioritățile cheie ale Comunității, și anume schimbările climatice, natura și biodiversitatea, mediul, sănătatea publică și calitatea vieții, resursele naturale și deșeurile;
- implică încurajarea efectuării de modificări la regimurile de subvenții care au un impact negativ semnificativ asupra mediului și care nu sunt compatibile cu dezvoltarea durabilă;
- declară că strategiile tematice trebuie să includă obiective și calendare privind mediul relevante din punct de vedere calitativ și cantitativ;
- și solicită explicit, *inter alia*, o examinare a eficacității măsurilor politice și a efectelor subvențiilor în domeniul resurselor naturale și a deșeurilor, precum și stabilirea unor obiective specifice pentru eficientizarea resurselor și reducerea utilizării acestora, astfel încât să se întrerupă legătura dintre creșterea economică și impactul negativ al acesteia asupra mediului;

R. întrucât anexa la documentul de strategie tematică arată că:

- în cazul în care creșterea anuală a productivității resurselor este de 3%, iar creșterea economică se menține și ea la 3% pe an, utilizarea resurselor va fi mai mult sau mai puțin stabilă;
- chiar dacă toate celelalte elemente sunt egale, stabilizarea utilizării materiilor nu va fi suficientă pentru a reduce impactul global al activității economice asupra mediului și pentru a permite disocierea celor două elemente;

S. întrucât în Rezoluția sa din 16 noiembrie 2005 privind câștigarea luptei împotriva schimbării climatice planetare⁷, Parlamentul European a afirmat că țările dezvoltate trebuie să efectueze reduceri considerabile ale emisiilor, și anume reduceri de 30% până în 2020 și de 60-80% până în 2050,

T. întrucât agricultura utilizează 50% din toate terenurile, consumă 30% din toată apa și 20% din tot combustibilul,

U. întrucât transporturile constituie sectorul cu creșterea cea mai rapidă în stadiul utilizării finale și reprezintă 40% din toată energia utilizată în lume, aproximativ 40-80% din toată poluarea atmosferică și 28% din toate emisiile de CO₂ din Europa,

V. întrucât o mai bună înțelegere a modului în care funcționează sistemele naturale va deschide noi oportunități pentru sisteme de producție și de consum viabile din punct de vedere ecologic; întrucât există deja peste 2 000 de tehnologii brevetate inspirate din

⁷ JO C 280 E, 18.11.2006, p. 120.

natură („biomimicry”),

- W. întrucât unul dintre Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului, adoptate de Organizația Națiunilor Unite în 2000, era asigurarea unui mediu durabil înainte de 2015, prin integrarea dezvoltării durabile în programele și politicile naționale, stoparea pierderii de resurse naturale și înjumătățirea numărului de persoane care nu au acces la apă potabilă sigură; întrucât până în 2020, condițiile de trai a cel puțin 140 milioane de persoane care trăiesc în condiții de mizerie trebuie ameliorate semnificativ,
- X. întrucât, în fiecare an, circa 5-6 milioane de oameni, în mare parte copii, mor de boli cauzate de poluarea apei și a aerului; întrucât 370 000 de decese premature sunt cauzate de poluarea atmosferică din Europa,
- Y. întrucât utilizarea durabilă a resurselor naturale este o condiție *sine qua non* pentru prosperitate pe termen lung,
- Z. întrucât utilizarea nedurabilă a resurselor naturale stă la baza majorității problemelor de mediu,
- AA. întrucât este necesară de urgență transformarea actualului sistem de producție și consum;
- AB. întrucât societatea depinde în primul rând de produse realizate dintr-o serie de materiale diferite, și anume materiale biologice, minerale și sintetice, care sunt adesea combinate pentru a produce materiale compuse și întrucât aceste materiale trebuie utilizate și manevrate astfel încât la sfârșitul perioadei lor de utilizare produsele să nu devină deșeuri inutile,
- AC. întrucât mai buna gestionare a resurselor naturale regenerabile, cum ar fi a rezervelor de pește, a biodiversității, a apei, a aerului, a solului și a atmosferei, și evitarea exploatării excesive a acestora trebuie să aibă ca rezultat regenerarea, până cel târziu în 2015, a ecosistemelor marine afectate, în conformitate cu Planul de aplicare, adoptat la Reuniunea la nivel înalt a Organizației Națiunilor Unite privind dezvoltarea durabilă de la Johannesburg în 2002,
- AD. întrucât sistemul nostru industrial se alimentează din ecosisteme îndepărtate prin intermediul comerțului, adesea insensibil la degradarea acestora; întrucât strategia privind resursele naturale trebuie așadar să se bazeze pe aplicarea metodologiei privind amprenta ecologică, să aibă ca prim obiectiv reducerea amprentei ecologice a UE în lume, ocuparea unei poziții de lider în acest sens și încurajarea altor țări nemembre ale UE să facă același lucru,
- AE. întrucât, până cel târziu în 2010, trebuie să se pună capăt pierderii biodiversității, în conformitate cu Planul de aplicare de la Johannesburg,
- AF. întrucât există discrepanțe majore între statele membre în ceea ce privește productivitatea resurselor; întrucât eliminarea doar a acestor discrepanțe ar însemna că productivitatea îmbunătățită ar reduce cantitatea de resurse naturale utilizate și, prin urmare, ar reduce presiunea exercitată asupra mediului și ar ameliora competitivitatea statelor membre,
- AG. întrucât statele membre dezvoltate economic și axate pe servicii au exportat o cantitate mare din energia lor și din activitățile consumatoare de resurse naturale către țările mai

puțin dezvoltate ale UE și nemembre ale UE; întrucât Comisia ar trebui să ia în considerare faptul că statele membre nu folosesc toate aceleași cantități de resurse naturale pentru a atinge aceeași rată de creștere economică,

- AH. întrucât Planul de aplicare de la Johannesburg prevedea, de asemenea, decuplarea creșterii economice de degradarea mediului prin îmbunătățirea eficacității și durabilității utilizării resurselor și proceselor de producție și prin reducerea degradării resurselor, a poluării și a deșeurilor,
- AI. întrucât deja-amintitul plan de acțiune al Uniunii Europene în domeniul tehnologiilor ecologice:
- subliniază faptul că o utilizare eficientă a resurselor și a materialelor reduce costurile suportate de industrie și gospodării, eliberând astfel resurse financiare și reducând dependența economiei UE de resurse naturale insuficiente și de piețe foarte instabile;
 - arată că resursele insuficiente cauzează adesea conflicte regionale în țările în curs de dezvoltare;
 - atrage atenția asupra necesității de a promova tehnologii care servesc la prevenirea dezastrelor sau a activităților care ar putea avea ca efect distrugerea resurselor naturale sau deteriorarea acestora;
- AJ. întrucât punerea în aplicare a unei politici se poate realiza doar dacă opinia publică și consumatorii sunt la rândul lor încurajați să își adapteze obiceiurile în materie de consum astfel încât să țină seama de cerințele impuse de mediu și de sănătate,
1. ia act cu reținere de comunicarea Comisiei mai-sus menționată „O strategie tematică privind utilizarea durabilă a resurselor naturale”, dar regretă lipsa unei imagini clare a modului în care trebuie îndeplinit obiectivul general; consideră că aceasta trebuie considerată un prim pas într-un proces care duce, în final, la crearea unei strategii cuprinzătoare privind utilizarea durabilă a resurselor naturale;
 2. consideră că platforma de acțiune a Comisiei privind examinarea strategiei de dezvoltare durabilă este prea prudentă și limitată ca domeniu de aplicare și că, în forma ei actuală, nu va fi capabilă să convingă publicul sau factorii decizionali politici să urmărească îndeplinirea obiectivelor cruciale pe care le propune;
 3. invită Comisia să stabilească, la nivel politic și sectorial, obiective privind utilizarea eficientă a resurselor și să accelereze lucrările referitoare la instrumentele adecvate în vederea menținerii progreselor;
 4. constată cu regret că strategia tematică privind utilizarea durabilă a resurselor naturale (Strategia tematică) nu corespunde obiectivelor celui de-al șaselea PAM; consideră că obiectivele celui de-al șaselea PAM legate de utilizarea durabilă a resurselor naturale nu vor putea fi îndeplinite dacă nu vor fi eficientizate acțiunile concertate prezentate în Strategia tematică; consideră că acest lucru se aplică în principal obiectivului de a asigura că utilizarea resurselor naturale și impactul acesteia nu depășesc capacitatea mediului;
 5. invită Uniunea Europeană să-și intensifice eforturile și să adopte decizii pentru a deveni

economia mondială cea mai eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor și energiei; subliniază că realizarea acestor scopuri ar permite o independență mai mare și ar garanta siguranța aprovizionării cu resurse și energie, precum și o disociere a creșterii economice de exploatarea resurselor naturale;

6. subliniază că poluarea, lipsa tot mai mare și accesul tot mai dificil la resursele naturale și la materiile prime reprezintă o amenințare pentru conservarea biodiversității și vor duce la creșterea prețurilor într-o asemenea măsură, încât sistemele economice și sociale ale Uniunii Europene și ale țărilor terțe se vor destabiliza, mai mult sau mai puțin în totalitate, și vor apărea riscuri de conflicte; îndeamnă Comisia și Uniunea Europeană să răspundă într-un mod adecvat situației;
7. consideră că, deși în unele domenii sunt necesare date mai specifice, aceasta nu ar trebui să reprezinte o scuză pentru amânarea luării unor măsuri care să asigure utilizarea durabilă a resurselor naturale; în plus, constată că informațiile disponibile în prezent sunt suficiente pentru a se întreprinde o acțiune concretă în sensul îmbunătățirii consumului durabil al resurselor naturale;
8. subliniază obiectivele esențiale ale utilizării durabile a resurselor naturale, printre care un grad ridicat de protecție a mediului și a sănătății publice, disponibilitatea resurselor naturale pentru generațiile viitoare, contribuția la stabilitatea și prosperitatea sistemului nostru economic și social și limitarea utilizării resurselor în vederea reducerii și stabilizării impactului acestora asupra mediului;
9. consideră că Parlamentul, opinia publică europeană și mediul ar trebui să fie luate în serios de către Comisie, pe care o invită să stabilească obiective și calendare obligatorii privind resursele naturale, având în vedere:
 - (a) elaborarea și punerea în aplicare a celor mai bune practici pentru fiecare lanț de producție,
 - (b) obținerea unei reduceri a emisiilor de gaze cu efect de seră de cel puțin 30% până în 2020 și de 80% până în 2050, comparativ cu nivelurile din 1990;
10. încurajează Comisia să stabilească cele mai bune practici pentru principalele categorii de produse, începând cu primele zece (identificate de Comisie), operație ce trebuie finalizată în trei ani. Centrul de date pentru resurse naturale (propus în Strategia tematică) este responsabil cu stabilirea celor mai bune practici;
11. încurajează Comisia să propună politici comunitare care să urmărească:
 - promovarea interacțiunii între părțile interesate și punerea în aplicare a analizelor privind ciclul de viață și/sau a altor metode între întreprinderi, precum și furnizarea de informații la cerere,
 - stabilirea unor obiective în materie de emisii de CO₂ la nivel național sau de sector;
12. consideră că Strategia tematică ar trebui să includă orientări care să explice măsurile necesare pentru anumite sectoare și modificările care se impun pentru ca politicile aplicate să permită o utilizare durabilă sau mai eficientă a resurselor;

13. consideră că, prin amânarea luării unor măsuri concrete, UE își va pierde poziția competitivă în materie de inovație și comerț în ceea ce privește noile tehnologii ecoeficiente;
14. consideră că Uniunea Europeană ar trebui să preia conducerea în căutarea de soluții inovatoare și în promovarea utilizării mai eficiente a resurselor și că ar trebui să-și propună să devină lider mondial în materie de tehnologii ecoeficiente; constată că piața produselor durabile va trebui să se dezvolte pentru a putea răspunde cererii tot mai mari, a unei clase de mijloc aflate în rapidă creștere, de produse și servicii de larg consum care să respecte capacitatea mediului la nivel regional și global;
15. salută recunoașterea de către Comisie a faptului că politica privind utilizarea durabilă a resurselor naturale s-a dovedit a fi până acum neadecvată;
16. recunoaște că eforturile care vizează utilizarea durabilă a resurselor naturale reprezintă un proces de durată, dar consideră că termenul de 25 de ani propus în comunicarea Comisiei este prea lung;
17. salută axarea Comisiei pe noțiunea de ciclu de viață în comunicarea sa și o încurajează să continue pe această cale și să adopte măsuri politice concrete;
18. subliniază că eforturile din domeniul cercetării și dezvoltării trebuie să urmărească o mai bună înțelegere a felului în care funcționează sistemele naturale, astfel încât sistemele de producție și consum să poată fi structurate cu respectarea cerințelor biologice și, prin aceasta, să îmbunătățească productivitatea resurselor și să scadă poluarea;
19. consideră utilă înființarea unui Centru de date european înainte de 2008, dacă misiunea acestuia este să evalueze periodic și să optimizeze indicatorii cunoscuți și, în același timp, să stabilească alți noi indicatori care să faciliteze realizarea imediată a obiectivului de a reduce cât mai mult posibil impactul utilizării resurselor naturale asupra mediului și sănătății;
20. nu împărtășește opinia Comisiei conform căreia, în prezent, nu se cunosc indicatori care să permită includerea în Strategia tematică a unor obiective specifice, clare și delimitate în timp; constată că printre indicatorii cunoscuți se numără PIB (*produsul intern brut*), AMD (*aportul material direct*) și CMI (*consumul material intern*); este de părere că și alți indicatori, la fel de disponibili și detaliați ca și cei menționați mai sus, ar putea fi legați de diverse aspecte privind calitatea vieții, precum sănătatea publică, integrarea socială, sensibilizarea socială față de procedurile decizionale și „amprenta” mediului; provocarea ar fi îmbunătățirea calității vieții prin îndeplinirea unor obiective mai puțin materiale cu sprijinul tehnologiilor informației și comunicării și, în general, al unor tehnologii cu mai puține cerințe, reducându-se astfel presiunea asupra resurselor naturale;
21. propune efectuarea de către Comisie, în termen de trei ani, a unei evaluări privind posibilitățile și instrumentele de decuplare a utilizării resurselor naturale de creșterea economică; consideră că Strategia tematică revizuită ar trebui să includă aceste instrumente de decuplare și că acest demers ar trebui extins și la revizuirea politicilor existente;
22. subliniază nevoia de a completa indicatorul PIB, insistând pe aspectele calitative ale creșterii, și de a crea, în cadrul acestui proces, o metodologie specifică prin care să se

atribuie o valoare capitalului natural;

23. consideră că, dacă pe lângă reducerea utilizării resurselor naturale, se apelează și la o opțiune alternativă, trebuie stabilit mai întâi impactul ecologic al acestei alternative;
24. invită UE să se asigure că toate instrumentele și toată legislația comunitară contribuie la nivel general la conservarea resurselor naturale și la realizarea dezvoltării durabile atât în UE, cât și în țările din afara ei, fapt care ar trebui să se reflecte, de asemenea, în fondurile și în politica sa de asistență;
25. consideră că este important să fie luată în discuție nu numai utilizarea comunitară (utilizarea pe teritoriul UE) a resurselor naturale, ci și importurile de resurse din țările terțe;
26. subliniază nevoia de a găsi o soluție pentru lipsurile evidente ale modelului economic actual în ceea ce privește valoarea atribuită serviciilor de gestionare a ecosistemului și de a prezenta un cadru politic care să acorde prioritate utilizării eficiente a resurselor și sistemelor de producție structurate progresiv în conformitate cu cerințele biologice;
27. consideră că, până în 2030, utilizarea resurselor neregenerabile primare în UE trebuie redusă de patru ori; altfel spus, până în 2030 trebuie înjumătățită utilizarea resurselor naturale, concomitent cu creșterea prosperității la scară mondială; constată că pot fi utilizați următorii indicatori: CMT (*cererea materială totală*), AMD (*aportul material direct*) și CMI (*consumul material intern*); constată că acești indicatori permit măsurarea cantității de resurse folosite într-o economie și că, împărțind PIB-ul la acești indicatori, se poate determina productivitatea resurselor naturale utilizate;
28. admite că, în prezent, există foarte puțini indicatori de impact recunoscuți la scară largă ca fiind capabili să măsoare progresele reducerii impactului ecologic al utilizării resurselor, așa-numitul indicator de ecoeficiență; consideră că acești indicatori trebuie stabiliți cât mai repede posibil, până în 2008 cel târziu și că, în acest sens, trebuie susținută în mod activ dezvoltarea în continuare a „consumului material ponderat din punct de vedere ecologic (CME)”;
29. consideră că, pentru a se reduce utilizarea resurselor care deteriorează mediul, se pot folosi unele instrumente și subvenții, în special de natură fiscală, mai ales printr-o realocare a subvențiilor și o reducere etapizată, dar rapidă, a oricăror subvenții acordate activităților nedurabile, precum și prin susținerea introducerii de ecotaxe; eliminarea subvențiilor dăunătoare acordate utilizării de resurse ar trebui inclusă într-o foaie de parcurs pregătită de Comisie, așa cum se cere în Strategia pentru dezvoltare durabilă;
30. consideră că printr-o realocare a subvențiilor, de exemplu spre centralele hidroelectrice de dimensiuni mici, precum și spre sectorul energiei eoliene sau solare, ar fi promovată utilizarea de noi tehnologii, poziția concurențială a Europei s-ar îmbunătăți, iar dependența acesteia de combustibilii fosili importați din alte părți ale lumii s-ar diminua;
31. constată că decuplarea creșterii economice și o utilizare mai eficientă a resurselor sunt deja considerate un obiectiv politic în nouă dintre statele membre ale UE (printre care Germania și Finlanda) și în Japonia; consideră că decuplarea relativă nu este suficientă, având în vedere consumul absolut de resurse naturale, situat în continuare la un nivel foarte ridicat; prin urmare, subliniază că un program politic referitor la utilizarea durabilă

a resurselor naturale ar trebui să se concentreze pe decuplarea creșterii economice de utilizarea resurselor naturale, care atrage după sine o reducere absolută atât a resurselor utilizate, cât și a impactului ecologic al utilizării acestora;

32. subliniază că UE ar trebui să accepte un obiectiv clar de reducere absolută a resurselor utilizate, având în vedere analiza inclusă în anexa la Comunicarea Comisiei privind strategia referitoare la resurse, care indică faptul că îmbunătățirea anuală a eficienței resurselor trebuie să fie mai mare de 3%, iar reducerea la jumătate a resurselor utilizate, în perioada 2005-2030, presupune o îmbunătățire anuală a eficienței resurselor de aproximativ 6%;
33. consideră că impactul negativ al utilizării totale a resurselor în UE pe categorii de resurse trebuie redus la jumătate, de exemplu prin intermediul unei abordări sectoriale în domeniul construcțiilor, transporturilor și în alte domenii, având ca scop reducerea impactului utilizării acestor resurse și a dependenței de acestea;
34. consideră că Strategia tematică ar trebui să vizeze utilizarea mai eficientă a resurselor naturale, îmbunătățirea gestionării lor și a deșeurilor rezultate, adoptarea unor metode de producție și a unor modele de consum mai durabile și asigurarea faptului că utilizarea resurselor naturale nu depășește povara potențială pe care o poate suporta mediul;
35. propune stabilirea unor obiective de reducere a utilizării resurselor în sectorul alimentar, al locuințelor și al transporturilor, deoarece, în conformitate cu unele studii recente, acestea provoacă cele mai mari efecte negative;
36. în consecință, invită Comisia să întreprindă următoarele trei acțiuni fundamentale:
 - a) identificarea și elaborarea unor politici și acțiuni specifice pentru cele 20 de resurse (materiale) care au impactul cel mai puternic; acestea ar trebui propuse până cel târziu în 2008;
 - b) pregătirea unor dialoguri cu părțile interesate pe tema sectoarelor celor mai active de producție și de extracție a resurselor naturale, în vederea identificării unor obiective sectoriale și a unor măsuri adecvate de îmbunătățire a eficienței resurselor;
 - c) elaborarea unor criterii de referință pentru gestionarea durabilă și exploatarea resurselor biotice (de exemplu a lemnului, peștelui și a produselor agricole);
37. invită Comisia să încurajeze în mod activ dezvoltarea unor modele noi de oferire a produselor, de exemplu prin intermediul sistemelor de servicii pentru produse, care servesc consumatorilor mai curând prin servicii decât prin produse, optimizându-se astfel utilizarea atât a energiei, cât și a materialelor;
38. subliniază că, odată cu eforturile de utilizare mai eficientă a resurselor naturale, trebuie acordată o atenție deosebită impactului comerțului și trebuie urmărit obiectivul reducerii progresive a amprentei ecologice a UE în lume;
39. consideră că Strategia tematică trebuie integrată la diferite niveluri politice și în toate domeniile politice relevante; în acest scop, obiectivele UE în materie de prevenire, de reutilizare și reciclare trebuie să joace un rol fundamental;

40. solicită Comisiei să promoveze tehnologiile care conduc la produse durabile, reparabile, reutilizabile și reciclabile;
41. consideră că repararea și reutilizarea produselor mărește durata de viață a unui produs și reprezintă măsuri durabile care permit reducerea volumului de deșeuri și favorizează conservarea resurselor; prin urmare, invită Comisia și statele membre să promoveze în mod activ o „societate a reutilizării”, prin intermediul unor măsuri educative, economice și structurale precum sprijinul acordat organismelor și rețelelor de reutilizare și reparare a produselor;
42. susține demersul inclus în Strategia tematică, de a analiza politicile existente în vederea creșterii eficienței strategiei, însă propune selectarea, încă din acest stadiu, a politicilor celor mai relevante, existente sau în curs de pregătire (de exemplu Strategia tematică privind prevenirea și reciclarea deșeurilor sau Politica integrată a produselor) și subliniază că Strategia tematică trebuie să fie, în egală măsură, conformă cu obiectivele de la Lisabona;
43. propune identificarea deficiențelor actualelor politici europene, care împiedică utilizarea durabilă a resurselor naturale;
44. ia act de faptul că se are în vedere, de către Comisie, o revizuire periodică a Strategiei tematice, începând cu 2010 și apoi la fiecare cinci ani; consideră că acesta este un obiectiv important, dar subliniază necesitatea ca această revizuire să includă o analiză corespunzătoare a acțiunilor întreprinse în vederea realizării unei utilizări durabile a resurselor naturale, și să țină cont de nevoia permanentă ca politica din acest domeniu să evolueze în paralel cu evoluțiile științifice; revizuirea ar trebui, de asemenea, să examineze efectele în țările terțe ale acțiunilor întreprinse la nivelul UE;
45. consideră că politica agricolă, în special, ar trebui să vizeze, printre altele, reducerea presiunii asupra mediului prin utilizarea durabilă a resurselor naturale, în special a pământului, apei și combustibililor, dar nu numai a acestora;
46. subliniază importanța dimensiunii globale a politicii europene privind utilizarea durabilă a resurselor naturale și necesitatea ca nicio acțiune care vizează utilizarea durabilă a resurselor în Europa să nu ducă la agravarea impactului ecologic în țările terțe;
47. consideră că în agricultură trebuie făcute progrese reale în sensul identificării unor metode de producție ecologice, precum și în ceea ce privește reglementările și controlul care vizează, *inter alia*, utilizarea îngrășămintelor, pesticidelor și apei, promovarea lanțurilor de producție scurte, internalizarea cheltuielilor externe și condiționarea acordării ajutoarelor economice de protejare a mediului;
48. consideră că rolul de pionier al utilizării responsabile a resurselor naturale printr-o agricultură biologică și durabilă ar trebui recunoscut și susținut;
49. consideră că, având în vedere faptul că printre resursele amenințate pe termen lung se numără și diverse specii de pește și că dispariția speciilor ar putea duce la noi modificări ecologice, este necesară o politică responsabilă și riguroasă în domeniul pescuitului;
50. consideră că statele membre trebuie să pună în aplicare strategia UE privind biodiversitatea, atât în domeniul pescuitului, cât și în alte domenii, și că trebuie să

coopereze cu Comisia în vederea adoptării unor măsuri pentru realizarea obiectivului de stopare a pierderii biodiversității până în 2010;

51. salută propunerea de creare a unui grup de experți internațional în care să fie incluși și participanți din țările în curs de dezvoltare și care să aibă drept scop, în special, instituirea unor criterii de referință durabile în materie de extracție, exploatare și transportare a materialelor și produselor provenite din afara UE, în care să fie incluse nu numai standarde de calitate a materialelor, ci și standarde de calitate a producției, ținând cont de problemele sociale și de mediu;
52. subliniază nevoia acordării de ajutor țărilor în curs de dezvoltare, țărilor est-europene și din Balcanii de Vest nemembre, printre altele prin partajarea de tehnologii și de know-how; afirmă, în plus, că Europa nu poate importa în mod decent biocapacitate din alte țări fără o utilizare durabilă a resurselor, care devine, de altfel, un obiectiv și pentru aceste țări, și fără să se asigure că nu importă resurse supraexploatare sau amenințate;
53. consideră că țările în curs de dezvoltare ar trebui ajutate pentru a se conforma normelor și cerințelor europene în privința etichetării;
54. subliniază importanța pe care o prezintă pentru această Strategie tematică cerința deja inclusă în alte strategii ca, până în 2010, aproximativ 12% din consumul de energie și 21% din consumul de energie electrică în UE să provină din resurse naturale durabile și ca aceste valori să crească la 15% până în 2015;
55. solicită ca norma europeană privind procedurile de achiziții de contracte publice în domeniul ecologic să fie aliniată la nivelul existent în prezent în statul membru cel mai performant;
56. consideră că, în conformitate cu politica privind consumul de energie regenerabilă, până în 2010, cel puțin 12% din materiile prime regenerabile folosite în UE trebuie să provină din surse gestionate cu adevărat în mod durabil, valoare ce ar trebui să crească la cel puțin 15% până în 2015; în același timp, subliniază importanța obiectivului ca, până în 2020, UE să realizeze economii de energie de 20%;
57. consideră că UE ar trebui să facă tot posibilul să ofere consumatorilor și producătorilor informații corecte privind utilizarea durabilă a resurselor naturale, că educația în domeniul protecției mediului, în special cu privire la consumul durabil, ar trebui să facă parte din educația elementară și că producătorii și consumatorii ar trebui implicați în reflecțiile privind schimbările care ar putea duce la o utilizare durabilă a resurselor naturale;
58. consideră că producătorii trebuie să ofere publicului larg informații cu privire la originea și metodele de producție a produselor lor, precum și la serviciile și la lanțurile de producție implicate, inclusiv informații referitoare la impactul ecologic de-a lungul ciclului prin care trec produsele și resursele utilizate în procesul de producție, precum și la măsura în care produsul poate fi reparat, reutilizat și reciclat;
59. consideră că politica UE ar trebui elaborată în așa fel încât să încurajeze, nu să demotiveze statele membre să întreprindă acțiuni mai ambițioase, în vederea îmbunătățirii utilizării durabile a resurselor naturale;

60. consideră că, până în 2008, Comisia ar trebui să prezinte o foaie de parcurs privind reformarea, în fiecare sector, a regimurilor de acordare a subvențiilor care au un impact negativ considerabil asupra mediului și care nu sunt compatibile cu dezvoltarea durabilă, până la eliminarea lor completă;
61. salută orice inițiativă a Comisiei care ar putea avea ca rezultat utilizarea durabilă a resurselor naturale și reducerea impactului negativ al utilizării resurselor naturale asupra mediului;
62. subliniază nevoia de îmbunătățire a comunicării între comercianți și consumatori; în acest sens, invită Comisia să extindă, până în 2010, actuala etichetare energetică (aplicată în cazul frigiderelor, automobilelor, clădirilor) la toate grupele de produse care folosesc energie;
63. propune elaborarea de către Comisie, în termen de trei ani, a unei metodologii de măsurare a impactului ecologic al fiecărui lanț de producție;
64. propune efectuarea de către Comisie, la fiecare trei ani, a unei analize a progreselor înregistrate în îmbunătățirea eficienței resurselor;
65. recomandă utilizarea grupului internațional de experți (propus în Strategia tematică) în vederea extinderii la nivel mondial a celor mai bune practici și a obiectivelor privind emisiile de CO₂;
66. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.